

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 63

гр. Варна, 11.01.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ралица Ц. Райкова

като разгледа докладваното от Ралица Ц. Райкова Търговско дело № 20233100900516 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Подадена е искова молба от:

ИЩЦИ:

1/ Н. Й. А., ЕГН *****, с адрес: *****;

2/ Д. Й. А., ЕГН *****, с адрес: *****;

И двамата действащи чрез адв. С. С. от АК – Варна, със съдебен адрес: *****

срещу

ОТВЕТНИК: „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК 121718407, със седалище и адрес на управление: гр. София, р-н Триадица, бул. „Витоша“ № 89Б, представлявано заедно от Коста Христов Чолаков и Бистра Ангелова Василева – изпълнителни директори, действащи чрез юрисконсулт П. Н. / призоваване чрез ЕПЕП/.

С разпореждане No 4760/12.09.2023 г. съдът е приел, че спорът подлежи на разглеждане по реда на глава XXXII от ГПК /Търговски спорове/. Страните не са направили възражение.

Ответникът е търговско дружество, като се желае да се ангажира отговорността му именно с оглед осъществяваната от него търговска дейност, съответно във връзка със сключена с причинителя на вредите, конкретна сделка, имаща характер на търговска такава (чл.286 от ТЗ), и на основание чл.365, т.1 от ГПК приложими към настоящото производство са правилата за разглеждане на търговските спорове.

Съдът извърши и проверка на предпоставките за допустимост на предявените искове с оглед на разпоредбата на чл. 498, ал. 3 КЗ, като съобрази следното: Ищците са отправили писмена застрахователна претенция към ответника на 21.10.2020г. за изплащане на

обезщетение за неимуществени вреди. Ищците твърдят, че ответникът не е изплатил справедливо обезщетение в сроковете по КЗ, а ответникът представя доказателства, че е изплатил справедливи, според него, обезщетения на всеки един от ищите на 13.07.2022г. Очевидно, че спорът между страните касае размерите на дължимите обезщетения. Липсват твърдения дали страните са оформили споразумение помежду си за изплащане на обезщетенията и дали евентуално ищите не са се съгласили, че така изплатеното им обезщетение е в пълен размер. С оглед на изложеното на този етап и предявените искове се явяват допустими. Следва да се задължи ответната страна да представи копие на преписката, водена по процесната щета, вкл. и споразумение, ако такова е било сключено, а ако не е подписвано, то да го заяви изрично.

На основание чл. 127 ал. 4 от ГПК ищецът е посочил следната банкова сметка със статут на клиентска сметка съгласно чл. 39 от ЗАдв. - ***** при „ОББ“ АД с титуляр – адв. С. С..

След като съдът извърши проверка за редовността на разменените книжа, допустимостта на предявените искове, включително тяхната цена, съобрази исканията и възраженията на страните, на основание чл. 374 ал.1 от ГПК, намира, че следва да се произнесе по предварителните въпроси / такива не се поставят изрично на разглеждане/ и по допускане на доказателствата, като уважи всички допустими, относими и необходими доказателствени искания.

В рамките на предоставения срок по чл. 367, ал. 1 ГПК, ответникът по делото е депозирал отговор на исковата молба, , поради което и на основание чл.374, ал.2 ГПК, производството по делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание с призоваване на страните, на които да се съобщи проект за доклад по делото.

Предвид изложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОСТАНОВЯВА разглеждането на делото по реда на глава XXXII от ГПК /Търговски спорове/.

НАСРОЧВА производството по делото за разглеждане в открито съдебно заседание **на 18.03.2024г. от 09:45ч.**, за която дата и час да се уведомят страните.

СЪОБЩАВА НА СТРАНИТЕ СЛЕДНИЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД НА ДЕЛОТО, на основание чл.374, ал.2 ГПК:

І.ОБСТОЯТЕЛСТВА, ОТ КОИТО ПРОИЗТИЧАТ ПРЕТЕНДИРАНИТЕ ПРАВА И ВЪЗРАЖЕНИЯ:

ИЩЦИТЕ твърдят, че на 13.09.2020г., в гр. Варна, на бул. „Мария Луиза“, Ивелин Желев Първанов управлявал товарен автомобил „Дачия Докер" с рег. № *****. Същият нарушил правилата за движение по пътищата / чл. 6 т.1, чл.12 ал.1 и чл. 31 ал.7 т.2 от ЗДвП/,

като при извършване на маневра – ляв завой, навлязъл в кръстовището на бул. Владислав Варненчик“ на червен и жълт сигнал на светофарната уредба и ударил мотоциклет „Сузуки В3 800“ с рег. № ***** и по непредпазливост била причинена смъртта на водача му Й. А.. Във връзка с настъпилото събитие било образувано ДП по описа на СПП при ОД на МВР – Варна. Воденото НОХД № 486/2021 г. по описа на ОС - Варна, приключило с влязла сила Присъда, с която Ив. Ж. П. е признат за виновен, че е причинил по непредпазливост смъртта на Й. Ил. А..

Ишците са син и дъщеря на починалия Й. А.. Той бил в изключително добро здравословно състояние и напълно активен, водещ нормален начин на живот и изцяло отдаден на своето семейство. Между тях била налице силна емоционална връзка. Твърдят, че до този момент съжителствали под един покрив, посрещали са заедно ежедневните си задължения и нужди, като връзката между тях е била много силна. Внезапната им загуба се е отразила изключително негативно на тяхната психика и живот. Претърпели са силен емоционален стрес довел до загубата на сън, апетит, сънуването на кошмари свързани със загубата им и употребата на успокоителни медикаменти. В следствие на нелепата смърт на своя родител, ишците останали без своята най-голяма житейска опора. Настъпила е огромна празнота, не могли да повярват, че повече няма да видят своя баща и любим човек, като болката от загубата била много голяма.

Твърдят, че не са обезщетявани за претърпените от тях неимуществени вреди изразяващи се в трайна болка и страдание, силен емоционален стрес и негативни психични изживявания от нелепата смърт на своя баща. Към момента на ПТП, за товарен автомобил „Дачия Докер“ с рег. № ***** била налице валидна застраховка „Гражданска отговорност“, сключена в „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД. Застрахователят е бил уведомен с претенция за изплащане на застрахователно събитие на 21.10.2020г., като в предвидените в КЗ срокове застрахователят не бил определил справедливо обезщетение.

В срока по чл. 367 от ГПК, по делото от **ОТВЕТНИКА** е постъпил отговор на исковата молба, в който оспорва исковете по основание и размер. Твърди, че исковете са неоснователни, защото е налице изпълнение на задълженията на застрахователя по задължителната застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите. Твърди, че след като е разгледал претенцията на ишците е определил и превел на всеки един от тях застрахователно обезщетение в размер на 50 000 лева, за претърпените им болки и страдания от смъртта на техния баща. В този смисъл не оспорва валидността на застрахователния договор по застраховка „Гражданска отговорност“, сключена относно товарен автомобил „Дачия Докер“ с рег. №***. Твърди, че така определеното обезщетение за неимуществени вреди представляват пълно и цялостно възмездяване на претърпените вреди, при съобразяване принципа на справедливост. Застрахователя е съобразил съдебната и обществена практика относно размера, като е съобразил и приноса на пострадалото лице към деликта и към собствените му травматични увреждания, довели до леталния край. Оспорва претендирания в настоящото производство размер на неимуществени вреди, тъй като счита че е силно завишен и не съответства на обичайно присъжданите суми за

обезщетение, включително и от ВКС. В условията на евентуалност, счита, че предявеният размер не е редуциран с приноса на пострадалия за настъпването на процесното ПТП. В случай, че ищите докажат наличието на твърдените вреди, ответното дружество твърди, че видът и интензитетът им в никакъв случай не могат да имат за паричен еквивалент претендирания от ищите размер. Твърди, че изплащане на обезщетение в по-големи размери от вече определеното от застрахователя би довело до нарушаване на принципа на справедливо обезщетяване на претърпените болки и страдания и до неоснователно разместване на материални блага, което е забранено от закона.

В условията на евентуалност прави възражение за съпричиняване. Твърди, че Йордан А. се е движил с несъобразена скорост и е навлязъл в кръстовище регулирано със светофарна уредба на забранен за него цвят – червено, което е основната причина за настъпването на ПТП. Твърди също, че починалият не бил използвал правилно предпазната каска и/или същата не е отговаряла на нормите за техническа безопасност съгласно ЕСЕ 22.05., с което допринесъл за получените от него травматични увреждания в областта на главата по степен и вид, което е довело до настъпването на вредосносният резултат. Уточнява, че е налице съпричиняване от увреденото лице за настъпване на деликта от най-малко 50% и съпричиняване увреденото лице за настъпване на вредите от най-малко 30%. Сочи, че наказателния съд в мотивите към присъдата е приел смекчаващи вината обстоятелства – приноса на пострадалото лице А..

Оспорва и претенция за присъждане на законна лихва, като сочи, че е неоснователна, доколкото неоснователни били и главните искове. Моли за отхвърляне на исковата претенция, поради изложените съображения. Алтернативно, моли да се съобрази изплатеното до момента обезщетение на всеки един от ищите в размер на 50 000 лева и да се намали претендирания размер до такъв, съобразен с конкретните обстоятелства в настоящия случай и съдебната практика при определяне на обезщетение по аналогични случаи, както и с принос от страна на пострадалото лице настъпван към деликта и към вредосносният резултат. Прави възражение и за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В срока по чл. 372 от ГПК, по делото от **ИЩИТЕ** е постъпила допълнителна искова молба, с която поддържа изведените в исковата молба фактически и правни твърдения. Намира възраженията на ответника по размера, началния момент на забава и за законна лихва за неоснователни, както и оспорва твърденията за наличие на съпричиняване, като твърди, че това е безспорно установено в наказателното производство. Не оспорват извършеното плащане от страна на застрахователя.

В срока по чл. 373, ал. 1 от ГПК, ОТВЕТНИКЪТ депозира отговор на допълнителната искова молба, с който поддържа първоначалния си отговор и наведените в него фактически и правни доводи и доказателствени искания. Цитира част от мотивите на наказателния съд, от които се установява, че действията на пострадалия Йордан А. и неговия личен принос за резултата са отчетени при индивидуализацията на наказанието на виновния водач – Ив. Ж. П. Соци, че доколкото присъдата била задължителна за гражданския съд, то следвало да се вземе предвид и констатираното съпричиняване, което е от значение за

наложеното наказание.

II. ПРАВНА КВАЛИФИКАЦИЯ НА ПРАВАТА ПРЕТЕНДИРАНИ ОТ ИЩЕЦА, НА НАСРЕЩНИТЕ ПРАВА И ВЪЗРАЖЕНИЯТА НА ОТВЕТНИКА:

Предявени са от **ИЩЦИТЕ: 1/ Н. Й. А., ЕГН *******, с адрес: ***** и **2/ Д. Й. А., ЕГН *******, с адрес: ***** **срещу ОТВЕТНИКА:** „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК 121718407, с адрес: гр. София, р-н Триадница, бул. „Витоша“ № 89Б, представлявано заедно от Коста Чолаков и Бистра Василева, **обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл.432 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД** за осъждане на ответника да заплати на ищците сумата от **п о 200 000 лв. / двеста хиляди лева / за всеки един от тях**, представляващи обезщетение за претърпените от тях неимуществени вреди, изразяващи се във емоционални болки и страдания от загубата на техния баща Йордан Ил. А., починал на 13.09.2020г., в резултат на ПТП, настъпило на същата дата в гр. Варна, на бул. „Мария Луиза“ по вина на водача на автомобил „Дачия Докер“ с рег. № ***** – Ив. Ж. П., като отговорността на виновния водач към момента на инцидента е застрахована при ответника по задължителна „Гражданска отговорност“, **ведно** със законна лихва върху всяка от главниците, считано от датата на предявяване на доброволната претенция пред застрахователя – 21.10.2020 г. до окончателното изплащане на задължението.

В рамките на производството от ответника е направено **възражение за съпричиняване** с правно основание **чл. 432 ал. 2 КЗ вр. чл. 51 ал. 2 ЗЗД**, доколкото се твърди, че починалият Йордан А. се е движил с несъобразена скорост, навлязъл е в кръстовище регулирано със светофарна уредба на забранен за него светлинен сигнал – червено, не е бил използвал правилно предпазната каска и/или същата не е отговаряла на нормите за техническа безопасност съгласно ЕСЕ 22.05., с което допринесъл за получените от него увреждания.

III. ОБСТОЯТЕЛСТВА, които са БЕЗСПОРНИ и/или не се нуждаят от ДОКАЗВАНЕ:

Доколкото е налице влязла в сила присъда № 5/19.01.2022 г. по Н ОХД № 486/2021 г. по описа на ОС – Варна, на основание чл. 300 ГПК същото обвързва съда с установеното в него досежно дееца, деянието и настъпилите последици. В този смисъл съдът **ПРИЕМА ЗА БЕЗСПОРНО И НЕНУЖДАЕЩО СЕ ОТ ДОКАЗВАНЕ**, че на 13.09.2020 г. в град Варна, на бул. „Мария Луиза“, при управление на моторно превозно средство – товарен автомобил „Дачия Докер с рег. номер *****”, Ив. П., ЕГН *****”, при извършване на маневра – ляв завой, навлязъл в кръстовището с бул. „Владислав Варненчик“ на червен и жълт сигнал на светофарната уредба, с което нарушил правилата за движение по пътищата, а именно: - чл. 6, т. 1 от ЗДвП – Участниците в движението на съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка.", - чл. 12, ал. 1 от ЗДвП: „За регулиране движението на пътните превозни средства на кръстовища, пешеходни пътеки, стеснени и други участъци от пътя се използват пътни

светофари, които подават сигнали с немигащи и мигащи светлини с червен, жълт и зелен цвят.", - чл. 31, ал. 7, т. 2 от ППЗДвП: Светлинните сигнали имат следното значение: 2. „Едновременно светещи червена и жълта светлина - означава "Преминаването е забранено". Този сигнал предупреждава водачите, че предстои подаване на сигнал със зелена светлина и с това причинил смъртта по непредпазливост на Й. Ил. А., като след деянието е направил всичко, зависещо от него за оказване помощ на пострадалия.

ПРИЕМА ЗА БЕЗСПОРНИ И НЕНУЖДАЕЩИ СЕ ОТ ДОКАЗВАНЕ между страните и следните факти и обстоятелства:

1/ наличието на валидно, към датата на произшествието, застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника за товарен автомобил „Дачия Докер с рег. номер *****, със срок на валидност – 29.04.2021г., както и настъпилото ПТП на 13.09.2020 г. в срока на действие на застраховката.

2/ наследници по закон на починалия Й. А. са децата му – Н. Й. А. и Д. Й. А. – син и дъщеря.

3/ застрахователят доброволно е изплатил на всеки един от ищите обезщетение за неимуществени вреди в размер на 50 000 лева.

IV. РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ДОКАЗАТЕЛСТВЕНАТА ТЕЖЕСТ:

В тежест на всяка от страните по делото е да установи фактите, на които основава своите искания и възражения, т.е. тези факти и обстоятелства, от които черпи изгодни за себе си правни последици.

Предвид процесуалното поведение на страните, съдът указва, че в тежест на **ищеца** е да установи:

1/ валидно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“, сключена с ответното застрахователно дружество и покриваща отговорността на водача на товарен автомобил „Дачия Докер с рег. Номер *****, и настъпилото застрахователно събитие в срока на действие на застраховката - *обстоятелства, които съдът прие за ненуждаещи се от доказване, съобразно т. III по-горе;*

2/ Ивелин Желев Първанов - водачът на товарен автомобил „Дачия Докер с рег. Номер *****, е нарушил правилата за движение по пътищата, управлявайки застрахования автомобил и е предизвикал ПТП-то - *обстоятелства, които съдът прие за ненуждаещи се от доказване, съобразно т. III по-горе;*

3/ именно в резултат на ПТП-то са настъпили вредите, т.е. причинно -следствената връзка и конкретния вид и размер на вредите, след като се съобрази, че *съдът прие за ненуждаещи се от доказване, съобразно т. III по-горе настъпилата смърт на наследодателя на ищите – Й. Ил. А. в резултат на ПТП-то;* в тази връзка на установяване подлежи конкретния вид, характер, интензитет и продължителност на неимуществените вреди.

В тежест на **ответника** е да докаже конкретните факти и обстоятелства по направеното от него възражение за съпричиняване, а именно, че починалият се е движил с несъобразена скорост, навлязал е в кръстовище регулирано със светофарна уредба на забранен за него светлинен сигнал – червено, не е бил използвал правилно предпазната каска и/или същата не е отговаряла на нормите за техническа безопасност съгласно ЕСЕ 22.05., с които действия е допринесъл за получените от него увреждания.

У.УКАЗАНИЯ ДО СТРАНИТЕ ЗА КОИ ОТ ТВЪРДЯНИТЕ ОТ ТЯХ ФАКТИ НЕ СОЧАТ ДОКАЗАТЕЛСТВА:

Страните са ангажирали доказателства за установяване на всички свои твърдения.

ПО ДОПУСКАНЕ НА ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

ДОПУСКА ДО СЪБИРАНЕ като писмени доказателства по делото, представените с исковата молба, както и тези приложени към отговора на исковата молба писмени документи, надлежно заверени по реда на чл.183 ГПК.

ДА СЕ ИЗИСКА за послужване НОХД № 20213100200486/2021 г. по описа на Окръжен съд – Варна.

ЗАДЪЛЖАВА ответната страна в седемдневен срок от получаване на съобщението с препис от настоящото определение, да представи заверено за вярност копие от преписката по щета с № 43072952000196, вкл. и в случай, че страните са подписали споразумение за изплащането на сумите, да бъде представено същото, а ако не са подписали, да го заяви изрично. **ПРЕДУПРЕЖДАВА** ответната страна, че при неизпълнение на разпореждането в срок, съдът ще наложи глоба на страната за неизпълнение на разпореждане на съда.

ДОПУСКА ДО РАЗПИТ при режим на водене /по искане на ищеца/ двама свидетели, които да установят обстоятелства, свързани с претърпените от ишците неимуществени вреди.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВЕНИТЕ ИСКАНИЯ, направени от ответника във връзка с възражението за съпричиняване, съдът ще се произнесе след запознаване с мотивите към присъдата, постановена по НОХД № 20213100200486/2021 г. по описа на Окръжен съд – Варна.

УКАЗАНИЯ КЪМ СТРАНИТЕ:

УКАЗВА на страните, че тази страна, която отсъства повече от един месец от адреса,

който е съобщила по делото или на който ѝ е връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес. Такова задължение има страната и когато е посочила електронен адрес за връчване. Същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощника на страната. При неизпълнение на това задължение всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

НАПЪТВАНЕ КЪМ МЕДИАЦИЯ ИЛИ ДРУГ СПОСОБ ЗА ДОБРОВОЛНО УРЕЖДАНЕ НА СПОРА

ПРИКАНВА страните към постигане на споразумение, като разяснява, че сключването на спогодба е доброволен способ за уреждането на спора, който има преимущество пред спорното производство, като при постигане на спогодба заплатената от ищеца държавна такса се връща в половин размер.

НАСОЧВА страните към МЕДИАЦИЯ като алтернативен способ за разрешаване на спорове, на осн.чл.140 ал.2 ГПК и чл.11 ал.2 Закона за медиацията.

РАЗЯСНЯВА, че медиаторът може да съдейства на страните за доброволното разрешаване на спора им, който да приключи с постигане на споразумение, одобрено от съда. Освен това, чрез медиацията страните могат да разрешат и други свои конфликтни отношения, извън предмета на съдебния спор и да постигнат и по тях споразумение.

Медиацията може да бъде осъществена в **ЦЕНТЪР ЗА МЕДИАЦИЯ** към Окръжен съд - Варна, адрес гр.Варна ул.,„Ангел Кънчев" № 12, ет.4 /сградата, в която се помещава СИС при ВРС/, без заплащане на такси.

За участие в медиация страните могат да се обърнат към координатора за ВОС: Нора Великова - ет. 4, стая 410, на тел. 052 62 33 62, както и на e-mail: mediation@vos.bg.

За предприемане действия по започване на процедура по медиация или в случай на постигане на спогодба следва да уведомят съда преди насроченото открито съдебно заседание.

ПРЕДОСТАВЯ ВЪЗМОЖНОСТ на страните по делото в хода на насроченото по делото съдебно заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответни процесуални действия, съобразно изразеното от всяка от тях становище, на основание чл. 375, ал. 1 ГПК.

ПРЕПИС от настоящото определение да се връчи на страните по делото, на основание чл. 374, ал. 2 ГПК, като на ищеца и препис от отговора на допълнителната исковата молба.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____